

[Christophersen.]

Vi er altså som sagt tilfredse med, at man nu er nået frem til den opfattelse hos et flertal, at den må væk. Vi mener stadig, at finansministerens forslag om, at den bortfalder 1. oktober, er at foretrække. Derfor må vi afvise det ændringsforslag, der er stillet.

Gudme (RV):

Om selve forslaget skal jeg ikke sige meget mere, thi foruden det indlæg, vi alle havde lejlighed til ved første behandling, har mit parti sammen med det konservative folkeparti jo skaffet tinget yderligere anledninger til at drøfte 2½ pct.s afgiften ved et par debatter her i forårets løb. Jeg kan kun gøre som hr. Christophersen og konstatere med tilfredshed, at der nu er, skal vi sige et komfortabelt flertal til stede, således at det lovforslag, der blev fremsat i januar, vil kunne gennemføres i dag og på fredag ved anden og tredje behandling.

Men jeg vil gerne i anledning af den betænkning, der foreligger, have lov til at føje et par ord til. Når man ser i første spalte af denne betænkning, så bemærker man, at tre partier, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, har fundet anledning til i en betænkning, der reelt drejer sig om ophævelse af 2½ pct.s afgiften, at betro os alle sammen noget om, at man ikke for øjeblikket har tanker om at fremsætte forslag om, at flere parcelhuse og ejerlejligheder end nu inddrages under kapitalvindingsskatten. Det er jo en helt anden lov. Bemærkningen skyldes jo et pusleri, som disse partier havde med hr. Glistrup i forbindelse med denne betænkningens afgivelse, hvor man skulle sidde og bytte et par kort tværs over bordet, for at man til sidst kunne få kabalen til at gå op. Kun ved, at man gav dette løfte, kunne hr. Glistrup senere hen i betænkningen skrive, at nu kunne han mene noget andet end det, han havde ment tidligere. Det er jo noget, der ikke rigtig kommer os andre ved. Men når man altså har brugt denne betænkning til at skrive, at man ikke for øjeblikket har disse tan-

ker om at fremsætte forslag om at inddrage flere parcelhuse og ejerlejligheder under kapitalvindingsskatten, ja, så vil jeg således foranlediget gerne på det radikale venstres vegne sige, at selv om vi ikke skriver det i denne betænkning, så har vi heller ikke tanker i denne retning.

Hr. Svend Jakobsen anlægger det tonefald, som på det sidste er blevet den socialdemokratiske tale om disse ting, at det er en anstødelig sammenkædning, der nu foregår, idet man ophæver denne afgift, samtidig med at man lægger afgifter på cigaretter, tobak, øl og spiritus. Jeg vil for det første gerne sige: vi andre har ikke noget ansvar for denne sammenkædning. Dette forslag har ligget på folketingets bord siden januar måned, og som jeg før hentydede til, vil hr. Svend Jakobsen vide, at fra mit partis side har der tidligere været udfoldet overordentlig meget initiativ for, at vi længe før end i dag kunne få lejlighed til at stemme om dette forslag. Der er for os ingen sammenhæng imellem cigaretterne og øllet og vinen og spiritussen og de 2½ pct. Den adresse må sendes andetsteds hen i salen. Men jeg vil da gerne føje til — og dér er jeg på linje med det, hr. Christophersen sagde — at ret beset så er der vel mere fornuft i, når det drejer sig om forbrugsbegrænsninger, at lægge afgifter på cigaretter, vin, øl og spiritus, end der er i at lægge det på selve den omstændighed, at folk skal flytte. For det er jo reelt det, denne afgift hele tiden har været udtryk for, denne afgift, som vi har måttet kæmpe med siden oktober 1972. Sammenkædningen må vi som sagt vise fra os: Vi har ikke noget ansvar for den. Og når man fra socialdemokratisk side angriber den, så må vi sige, at denne sammenkædning drejer sig reelt om to helt forskellige ting, som nu blot stilles agitatorisk op, fordi det passer.

Derefter vil jeg gerne sige et par ord om ændringsforslaget — det ændringsforslag, som formanden før var lige ved at overse, og det var egentlig en skam, for ændringsforslaget er næsten det bedste i denne betænkning — det ændringsforslag, som retsforbundet